

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Secvnda, Qva Continentvr Socratis Scolastici
Constantinopolitani lib. 7. Theodoriti Cyrensis episcopi lib. 5

Christopherson, John

[Köln], 1569

De tertio eiusdem exilio & fuga. Cap. XIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12704

THEODOR. HISTOR.

stantius admiratus Athanasium, Alexandriam dimisit. Iam tum occubuerat Gregorius, ab ipsis Alexandrinis cæsus. Quocirca Alexandrini suo viso pastore, publica conuiua celebrare, festos dies agere splendidissimos, eum magno honore afficere, & Deum denique laudibus extollere cœperunt.

De tertio eiusdem exilio & fuga.

CAP. XIII.

Verum non longo temporis spatio interposito, vbi Constantius extremum vitæ diem obiit, rursus hi, qui Constantii animum, quo volebant, impellere potuerunt, reuocant eum in memoriam tum dissensionis cum fratre propter Athanasium susceptæ, tū quod parum aberat, quin ruptis naturæ vinculis, bellum inter ipsos mutuò ea de re concitassent. Quibus rationibus impulsus Constantius, iubet D. Athanasium non exilio solum, sed morte multari. Itaque Sebastiano quodam duce cum ingentibus copiis ad eam rem missò, dat mandatum, ut Athanasium, velut sceleratum & impium è medio tollat. Ceterum quo pacto & dux Athanasium adortus sit, & ille eius manus effugerit, nemo melius, quam ille ipse, qui in hoc discrimen venerit, & mirandum in modum inde eruptus sit, explicare poterit. Sic enim in Apologia, quam scripsit pro fugè sua defensione, narrat. Exquirant sedulò modum decessioneis meæ, eamq; à suis cognoscant. Quippe erant quidam Ariani, qui comitabantur milites, quò tum eorum incitarent animos, tum nos illis vtpote ignotos ostenderent. Quod si hoc modo eorum animi minimè omnino commoueantur, tamen, vbi quod deinceps dicam, audiuerint, pudore affecti, conquiescant. Iam quidem nox aduentauerat, & nonnulli è populo totam noctem in vigiliis contriuit, propterea quod sequenti die sacra expectabatur communio. Dux autem repente cum militibus amplius quinque millibus, qui tum a liis armis, tum strictis gladiis, arcubus, telis, & clavis instruti erant, vti ante dictum est, accedit. Atq; militibus in proximo collocatis circudat ecclesiam, ne vlli:inde egressi, eorum manus effugerent. Ego verò, quoniam neutquam contentaneum existimauit populum in tanta perturbatione deferere,

serete, sed potius eorum salutis causa subeundum esse periculum, assidens in folio, diacono mandaui, ut psalmum legeret, populusq; attente auscultaret, cum recitaret hanc particulā. Quoniam in seculum misericordia eius: sicq; omnes pariter de ecclesia decederent, domumque abirent. Verū cum dux deinceps vi irrupisset in templum, & milites vt nos comprehenderent, sanctuarium circumsedissent, non clericis solum, verū etiam nonnulli ē populo, qui in eo loco erāt, vociferari cœperunt, orareque vt nos iam discederemus. At ego acrius negare, me non antē discessurum, quām omnes sigillatim egressi essem. Itaque consurgens, orationem fieri imperavi, omnesque dum fieret, abire rogaui. Nam satius esse dicebam, vt ipse in periculum venirem, quām vt vlli ē nostris aliquid acciperent incommodi. Proinde egressis quām plurimis, & cæteris subsequentibus, monachi quidam, & clericis, qui vna nobiscum erant, pariter ad solium nostrum accedentes, nos extraxere ē sanctuario. Ad hunc modum igitur (veritatē testem cito) cum militum pars ob siderent sanctuarium, pars ecclesiam circuibant, domino duce itineris, & conseruatore, per medium turbam transiimus, & clam illis decessimus: Deum magnis effarentes laudibus, quōd non populum prodideramus, sed illo saluo præmisso, nos etiam euaseramus incolumes, & insidiatorum manus effugeramus.

Psal. 106

De Georgio ac nepharijs eius Alex. adriæ facinoribus.

CAP. XIV.

VBI Athanasius ex cruētis eorum manibus hoc modo elapsus esset, Georgio lupo alteri illarum ouium grec commissa est, qui maiorem in eas crudelitatem, quām quisquā lupus, aut vīsus, aut pardus in oves exercere solet, exercuit. Nā virgines, qui perpetuae castitati se addixissent, coagit non modo Athanasii denegare communionem, verū etiam fidei patrum anathema denuntiare. Suæ verā crudelitatis socium atque adjutorem habuit Sebastiānum quendam ordinum militarium præfectum: qui in media vrbe, accenso rogo, virginibusque nudis propter cum collocatis, fidem negare iubet. Quæ sanè spectaculum acerbum & miserum fidelibus pariter & infidelibus constitutæ,

GG 2 igno-